

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja - 2015. március

Cikkeket, beszámolókat a reftetemvar@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu, tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.
hivatali idő: hétfő-kedd-szerda és péntek 9-12 óra, csütörtök 15-18 óra

Kit keresel ezen a húsvéton?

„Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? kit keressz?” (Jn 20:15)

A feltámadás titka, mint a felkelő Nap első sugara hasít bele Nagypéntek gyászos szürkeségébe. Szükség is van erre a világosságra, hiszen még az egyszerű presbiter is így nyilatkozott lelkészének a húsvéti prédikáció után: „Szép, szép amit a tiszteletes úr elmondott, de azért tudjuk, hogy a halálból még senki nem jött vissza!” Láthatjuk tehát, hogy a tanítványok kétezer évvel ezelőtti hitetlensége/értetlensége nagyon is tovább él napjainkban.

Ahogy annak idején, úgy ma is, csak a Feltámadottal való személyes találkozás tudja lerombolni a hitetlenség falait! Erre hívja fel figyelmünket Mária Magdaléna húsvéti története, erre emlékeztet a címben feltett kérdés is!

Mária ugyanis húsvét hajnalban elzarándokolt szeretett Mestere sírjához, keresve egy holttestet. Már az elhengerített kő is megdöbbenetete, még inkább az üres sír. A feltámadás lehetősége fel sem merült benne, és rögtön azzal a prekoncepcióval állt elő, hogy valaki elvitte Jézus holttestét. Mária hitébe, gondolkodásába egy feltámadott Krisztus nem fért bele, ezért volt úgy kétségbe esve, hogy a sírnál nem azt találta amire számított. Halott Jézust keresett, de azt nem találván csak tovább gyötörte magát az elrablás-elmélettel. Keservesen

sírt a sírra meredve.

Így vagyunk ezzel mindnyájan, amíg Krisztus-képünk hamis, halott, saját elvárásoktól, váradalmaktól terhes. Amíg nincs élő, feltámadott Krisztusunk, amíg nem kerülünk élő kapcsolatba Jézussal, addig csak a sírt, a hiányainkat, a szükségünket, az ürességet látjuk, és másokban is magunkat siratva múlik el az életünk! Neked milyen a krisztusképed, kedves testvérem? Élő, vagy halott Jézusod van? Engeded-e Jézusnak, hogy benned éljen és uralkodjon? Engeded-e a Feltámadottnak, hogy felülírja az istenképedet, az önképedet, a váradalmadat, a terveidet? Kit keresel ezen a húsvéton? Halott, vagy élő Jézust? Megleپődsz, vagy engedelmeskedsz is Neki, ha megszólít?

Mária életében a fordulatot az hozta, hogy elfordulván saját elképzeléseitől, múltba és halálba révedésétől, odafordult az őt megszólító Feltámadotthoz. Szó szerint megfordult, oda fordult a haláltól az Élethez. „Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! a mi azt teszi: Mester!” Ez a fordulat, amikor az ember a lelki halálból átmeđy az életbe, ez a megtérés. Amikor engedem, hogy Jézus valósága felülírja az én véleményemet. Az ember irányultsága, értékrendje, látása, gondolkodásmódja megváltozik, mert halott Jézus helyett már élő Jézusa van.

Adja Isten, hogy ezen a húsvéton hátra hagyva hamis elképzeléseinket, váradalmainkat, megfordulván meg-

lássuk a Feltámadottat, és megértjük, hogy mindig is Őt kerestük, noha rossz helyen, de végre az élő Jézust megtalálva révbe ért az életünk. Így tudunk majd élő reménységgel életet vinni az Élet Urától azoknak, akiket nem tudtunk eddig felüldíteni a halott Krisztusképünk-

kel, akik maguk is halálban és gyászban voltak, de Jézussal az Élet ragyoghat fel az ő ünnepükben és hétköznapjaikban egyaránt! Ámen.

Kiss Gyula
iskolalelkész

A HIT MELLÉ TUDÁST

Az imádság hatalma II.

Az imádság módja

Az imádság módja Jézus Krisztus tanítása szerint

Az imádság Isten és a hívő ember között zajló beszélgetés, nem kell vele hivalkodni, másoknak dicsekedni: „Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógákban és az utcasarkokon megállva imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked.” (Mt 6:5-6).

Nem kell szaporítani Isten előtt a szót az imádságban, hiszen nem az imádság hossza nyomatékositja kérésünk fontosságát az Úr előtt: „Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg. Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle.” (Mt 6:7-8).

Imádságainkban természetes, hogy feltárjuk mindennapi gondjainkat, hi-

szen Isten akarja, hogy ezekről Vele beszéljünk, mint gyermekek mennyei Atyjukkal, Aki felé tökéletes bizalommal vannak. De ezeket imádság közben szükséges letenni Isten kezébe, és helyette kérni Isten akaratának megértését, kinyilatkoztatását, mert a boldog élet kulcsa az, ha az Ő akaratát és igazságát keressük: a többiről, földi dolgainkról gondot visel szeretetéből: „Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? - vagy: Mit igyunk? - vagy: Mit öltünk magunkra? Mindezt a pogányok kérdegetik; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.” (Mt 6:31-34).

Bár nem bőbeszédűségéért hallgattatik meg a hívő ember imádsága, de van, hogy Isten a mi érzésünk szerint késlekedik kérésünk teljesítésével. Jézus a hamis bíró példázatán keresztül biztat a kitartó imádságra (Lk 18:1-8).

„Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak léleekben és igazságban kell imádniuk.” (Jn 4:24).

Jézus a teljes hitből való, kételkedés nélküli imádságra buzdít: „*Bizony, mondom néktek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vesd magadat tengerbe! - és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik -, annak meg is adatik az. Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amiért imádkoztok, és amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik nektek.*” (Mk 11:23-24).

Felebarátainak való megbocsátás nélkül nem számíthat a hívő ember imádságai meghallgatására, de bűnbocsánatra semmiképpen: „*Mert ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.*” (Mt 6:14-15).

Az imádság fontos velejárója a böjtölés. Ld: a tisztátalan lélek kiűzése: „*Ez a fajta pedig nem távozik el, csak imádságra és böjtölésre.*” (Mt 17:21), vagy az Úr Jézus megkísértésének története (Lk 4:1-13). A Jézus által tanított imádság minden imádság mintaképe: „*Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratom, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.*” (Mt 6:9-13).

Az imádság módja Kálvin tanai szerint

Kálvin négy törvényt állít fel az imádkozás módjával kapcsolatban.

1. Az Istent kereső ember úgy kezdjen az imádkozáshoz, hogy előbb lecsillapítja gondolatait, lelkét. Nem engedheti az imádkozó ember, hogy gondolatai imádság közben másfelé is elkóboroljanak. Emellett arra is int, hogy annyit kérjünk csak az Úrtól, amit Ő kérni enged. Ezért fontos a Lélek által imádkozni, azaz a Szentlélek vezesse imádságunkat (Rm 8:28).

2. Az imádkozó ember legyen tisztában a maga gyámoltalanságával, elesett voltával, és úgy álljon Isten színe elé.

3. Imádság előtt, közben az ember mondjon le minden öndicsőségéről (Dán 9:18). Ez akkor is igaz, ha olykor úgy tűnik, némely bibliai személy saját igazságára hivatkozva járul Isten színe elé (pl. 2Kir 20:3). Kálvin azonban hangsúlyozza, hogy ezen esetekben bár maguk igazságát hozzák elő, de nem maguknak tulajdonítják azt, hanem Istennek: Ő általa lettek Isten előtt kedvesek, nem saját érdemükből. Kálvin hangsúlyozza az imádság kezdetén a bűnvallás, bocsánatkérés fontosságát.

4. Végül arra buzdít, hogy bűnösségünk tudatában, vétkeink súlyától összetörten is legyünk biztosak az imádság meghallgattatásában.

Az imádság módja: az imádkozás időpontja, helyszíne, testtartás imádság közben

Az imádkozás időpontjával kapcsolatban az *ApCsel 3:1*-hez („*Péter és János felment a templomba, a délutáni imádkozás idejére, délután három órára.*”) fűzött magyarázatként Toussaint ezt írja: „Úgy tűnik, naponta többször is imádkoztak a jeruzsálemi templomban: de. 9-kor, 12-kor és du. 3-kor.”

Izsákról ezt olvassuk: „*Estefelé kiment Izsák imádkozni a mezőre.*” (*IMóz 24:63*).

Az imádkozásnak nincs kötött időpontja, erre nézve nem lehet általánosan elfogadott érvényű szabályt felállítani. Ezzel együtt az is igaz, hogy nincs helytelen időpont, alkalom sem az imádságra. Pál így szólít fel: „*Szüntelen imádkozzatok*” (*1Thessz 5:17*). Ez alatt persze nem az értendő, hogy megállás nélkül imádkozni kell, de az igen, hogy imádságos lelkület legyen rajtunk úrrá mindig. A hívő ember számára egyetlen időpont sem alkalmatlan az imádságra. Természetesen jó, ha az embernek van egy arra rendszeresített ideje, hogy imádkozzon, Istennel beszélgessen. Az imádság meghitt, személyes kapcsolat Istennel. Jó, ha azt nem zavarja senki és semmi. Jézus is erre tanít, midőn ezt mondja: „*Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz titokban; Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megfizet neked.*” (*Mt 6:5-6*).

Az imádság közbeni testtartás tekintetében a Szentírásban találunk néhány példát. Az első helyen kell említeni a meghajlást, térdepelést, amire a dolgo-

zat elején leírt, az imádságot kifejező héber és görög szavak utalnak. Emellett többször találjuk a kéz felemelését „*Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imádvá emelem föl kezem.*” (*Zsolt 63:5*); „*Halld meg esedező hangomat, amikor segítségért kiáltok, kezemet föl emelve szent templomod felé.*” (*Zsolt 28:2*). Ezek az előfordulási helyek az Isten imáadását, magasztalását vagy esedezést, könyörgést tárnak elénk.

Természetesen tudjuk, hogy nem csak belső szobánkban, magányunkban, egyedül beszélgethetünk Istennel, hanem közösségben is. Az első keresztyénekről azt olvassuk, hogy „*kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.*” (*ApCsel 2:42*). A közösségi imádságnak szintén fontos helye van a keresztyének életében, hiszen a keresztyén ember közösségi ember. Krisztus áldozata, vére nyomán minden keresztyén a másíknak testvére, így vágyik együtt lenni azokkal, akik ugyanúgy szeretik és szolgálják az Urat. A közösségi imádság része kell(ene), hogy legyen a családi imádság (családi áhítat). Szikszai György nagy hangsúlyt fektet erre, és igen fontos, hasznos lenne a mai családokban is ennek gyakorlása esténként, de legalább vasárnaponként.

Az imádság helyszíne lehet belső szobánk magánya (*Mt 6:5-6*), illetve a templom, gyülekezeti terem, vagy bármely hely, ahol Istent kereshetjük. Ebben a tekintetben is elmondható, hogy nincs rá szabály, hol lehet és hol nem le-

het imádkozni. Elő lehet viszont segíteni egy-egy hely meghittebb kialakításával, hogy könnyebben ráhangolódjunk Isten jelenlétére, jobban átéljük az Úr dicsőségét. Ezért fontos, hogy templomaink, gyülekezeti termeink kellemes, meleg hangulatot árásszanak és ne csak a puszta rideg-hideg kőfalak vegyenek körül. Erre nézve tanulságos a 2009-es Csillagpont – Országos Református Ifjúsági Találkozó egyik résztvevőjének beszámolója az ott felállított imasátorral kapcsolatban: „A legszebb élményem az imasátorhoz kötődik. Hagyományosan nem szeretem azokat a helyeket, ahol emberek felügyelik az imádkozást. Szeretek keresni egy garantáltan belső szobát, aminek talán még ablaka sincs, ott szeretek imádkozni. Furcsa gondolat volt, hogy bemenjek egy sátorba, ahol mások is vannak, és azt a kapcsolatot, amit senkinek a világ összes kincséért nem adnék ki, mert ettől függ az életem, ezt másokkal megosszam. De,

legyünk bátrak, bementem. Szőnyeggel volt leterítve, cipő nélkül kellett bemenni. Egész japános hangulata volt a helynek. Párnák voltak, és toll-papír mindenütt. Sok-sok függöny választotta el egymástól bent a szobákat, tereket, folyosókat. Sikerült abban a pici sátorban megoldaniuk, hogy egyszerre 10 ember is végigmehetett úgy, hogy mindenki egyedül volt benne, ha akart. Kérdések voltak felírva, igék, kérdeztek Jézusról, kérdezték, mit szeretnének kérni, miért vagyunk hálásak, fel voltak sorolva bűnök is, hátha valamelyik tükrében magunkat is meglátjuk. Gyönyörűen megoldották a megváltás-élményt benne - egy fekete szobából lehetett egy piros ajtón átlépni egy fehéres-sárgás szobába, ahol Jézus állt a középpontban. Az imasátor volt az a hely, amiben csalódtam, nagyon kellemes csalódás volt! Köszönöm a készítőinek.”

*Almási Ferenc
vezető lelkipásztor*

JÓ SÁFÁR

Főgondnoki beszámoló a 2014. év gazdálkodásáról, a 2015. év terveiről

Az igyekezetben ne legyetek restek. Lélekben buzgók legyetek, az Úrnak szolgáljatok. (Róm 12:11)

Az elmúlt év egyházközi gazdasági adatait és az új év terveit 2015. február 2-án tárgyalta és fogadta el a presbitérium. Tavaly a működési költségeink meghaladták az egyházfenntartói járulékból, perselypénzből származó bevételeinket. A pénzügyi egyensúly a

nem rendszeres adományokból volt biztosítható. A korábbi eseti adományoknak, hagyatéknak, a kazán felújításra összegyűlt forrásnak köszönhetően az egyházközösség pénzügyi maradvánnyal zárta az évet. A presbitérium elhatározta, hogy 2015-ben minden tervezett kiadás forrását az évben befolyó bevételeknek kell fedezniük.

Ennek érdekében az egyházfenntartói járulék mértékét egyháztagonként évi 8000 forintban határoztuk meg. Ajánlásként fogalmazzunk meg egy másik

lehetőséget is. Aki teheti, a nettó jövedelmének 1 %-át fizesse egyházfenntartói járulékként. Segítséget jelent a gazdálkodásban és annak is könnyebbség, aki a vállalást teljesíti, ha több részletben és nem az év végére felhalmozva fizetjük be hozzájárulásunkat a közösség működéséhez. Erre lehetőség van vasárnaponként a délelőtti istentiszteletek közötti időben is. A perselyezéssel kapcsolatban a presbitérium úgy határozott, hogy nem helyezünk ki többet külön célperselyeket a kijáratoknál, csak akkor, ha kiemelt célgyűjtést tartunk (pl. bibliavasárnap, árvízkarosultak).

Ha a terheket közösen viseljük, mindenki tehetsége szerint, azáltal a lelki közösségünk is erősödik. Tavaly is leírtam, most is ide illik az Apostolok cselekedetei 4. részének 32. verse: „*A hívők sokaságának pedig szíve-lelke egy vala;*

és senki semmi marháját nem mondá magáénak, hanem nekik mindenük köz vala.”

A pénzügyi stabilitás érdekében a kiadásokat is szigorúan számba vettük. A lelkészek javadalmát az előző évi szinten tartottuk meg, a közüzemi költségek mértékén sem változtattunk. A gyülekezeti élethez kapcsolódó kiadásokon viszont a tervben nem csökkentettünk.

Idén szeretnénk megvalósítani a parókia külső homlokzatának felújítását és a földszinti lakás részleges felújítását. A templom fűtése csak kazán cserével biztosítható a következő fűtési idényben, ezért is hirdettük meg az erre szolgáló céladomány gyűjtést. A szolgálatot nem magunkért, Isten dicsőségére végezzük. Ehhez kérjük az egyházköztség 1006 tagjának összefogását, imádkozását.

Pintér Zoltán
főgondnok

HÁZUNK TÁJÁN

Tanulmányút Amszterdamban

Akár a 16-17. századi magyar protestáns lelkészek és deákok kései utódjának érzhettem magam, amikor Németalföldre látogattam. A csatornákkal szabdalt, ősrégi templomokkal teleépített, mesebeli házakból álló – hasonlíthatatlan hangulatú – amszterdami óvárosban meglehetősen eldugott Waalse Kerk adott otthont a Jacques van Oortmerssen által tartott International Bach Academynek 2014. július 7. és 10. között. A kurzusvezető professzor, a Conservatorium van Amsterdam orgo-

natanára, 1982 óta orgonistája ennek a templomnak.

A Johann Sebastian Bach orgonaműveinek szentelt kurzus elején a mester röviden bemutatta a templom orgonájának történetét, kiemelve annak jelentőségét: a hangszer megőrzött sípanyaga biztosítja az utókor számára, hogy fogalmat alkothasson a Bach korabeli instrumentumok hangzásvilágáról. Különös jelentősége van e tekintetben, hogy 1734-ben egy német orgonaépítő mester, Christian Müller alkotta meg a hangszert, aki kapcsolatban állt a német orgonaművészettel. A szóbeli ismertetés után követ-

kezett a muzsikus számára mindennél fontosabb „bemutakozás”, immár a karzaton: a kurzusvezető egyenként és különböző kombinációkban is megmutatta a regiszterek hangzását.

A világ minden tájáról érkeztek hallgatók: Angliából, Németországból, Amerikából, Dél-Afrikából, Kínából, Ausztráliából, Magyarországról. A legbátrabb jelentkezővel aztán elkezdődött a munka. A professzor az egyes orgonaművekhez kapcsolódva rövidebb-hosszabb bevezetőekben mutatott rá a zenei retorika különös jelentőségére a barokk zenében; hasonlóan kiemelte a korabeli ujjrendek, ezzel összefüggésben az artikuláció fontosságát; a tempó kérdése szintén hangsúlyos témája volt a négy napos kurzusnak. Ahogy a professzor mondta, a tempó maga megérne egy külön kurzust; nem utolsó sorban a regisztrálás volt még fő témája az „üléseknek”. Mondandóját a 17-18. századi források felidézésével támasztotta alá, és handoutokkal szemléltette.

A professzor nyitott, szeretetteljes, jó kedélyű viselkedése és csodálatba ejtő szakmaisága hatékony tanítással párosult. A hallgatók hamar le tudták küzdeni izgalmukat és az alapos, jól megfogalmazott instrukciók igen hamar teljesen átfomálták a produkciókat.

A kurzuson szerzett ismereteket és tapasztalatokat mind koncertjeim előkészítésében, mind a tanításban kitűnően tudom alkalmazni. Amit a Bach Akadémián kaptam, hatalmas lendületet adott a munkámhoz és az életemhez. Nem beszélve arról, milyen feltöltődést je-

lentettek a séták a különleges városban. Vagy az, hogy meglátogathattam az Oude Kerket, ahol a zenetörténet egyik legfontosabb orgonistája dolgozott: Jan Pieterszoon Sweelinck. Megjegyzendő, hogy a művészettörténet óriásának, Rembrandtnak felesége, Saskia is ebben a templomban van eltemetve. Ha már művészettörténet: amszterdami látogatásomat azzal zártam, hogy végignéztem a 17. századi holland festő kiállítását a Rijksmuseumban. Csak érdekességként: a július 10-én vásárolt, egyáltalán nem olcsó jegy november 1-ig volt érvényes! A múzeum méreteit tekintve azonban ez nem meglepő. Utolsó csemegeként említem, hogy bár Magyarországgal egy időzónában van, Amszterdamban egy órával később nyugszik a nap. Döbbenettel tapasztaltam, hogy este félt 11-kor bizony még volt egy kis világosság. Szívszorító volt a történeti orgonán játszani és tanulni, hangját hallgatni. Szívszorító volt kedvenc festőim, Vermeer, Rembrandt és az aranykor festőinek eredeti képeit látni. Nagyon jó volt gyönyörködni a csatornában, kerületetni a számtalan vad biciklistát és a tenger közelségétől oly párás amszterdami levegőt belélegezni.

Hálás vagyok Istennek, hogy megengette ezt a kirándulást. Hálás vagyok vezető lelkészünknek, Almási Ferenc nagytiszteletű úrnak és Kovács Gábor gondnok úrnak, hogy anyagi támogatásukkal segítették szállásom kifizetését. Legvégül és mindig: Deo gratias!

Dr. Varga László

Ökumenikus ifjúsági csendesnap gyülekezetünkben

"Nem bolond az, aki odaadja, amit úgysem tarthat meg, hogy megnyerje azt, amit nem veszíthet el." (Jim Elliot)

Egy ökumenikus ifjúsági csendesnap keretében az elköteleződés témáját járjuk körül február 28-án a Jókaiiban, melyen az előadókkal együtt 85-en vettünk részt. Elköteleződés... Amikor fiataloknak újságoltam, hogy lesz nálunk egy csendesnap, ami erről a témáról fog szólni, volt, aki kitörő örömmel fogadta, és volt, aki nyugtázta, aztán témát váltott. Nem csodálkoztam, nem egy népszerű fogalom manapság. Sokkal inkább szeretjük kerülni, mint megállni mellette. Tulajdonképpen ezért is jött létre ez a nap. Hogy közelebb kerüljön hozzánk az elköteleződés témája, és megismerjük, mit is rejteget ez önmagában. Lelkészeken és gyülekezeti tagokon keresztül hallhattunk gondolatokat az elköteleződés áráról, helyéről és jutalmáról. Alapvetően a miskolci Belvárosi Baptista Gyülekezet, a Keresztyény Testvérgyülekezet és a mi gyülekezetünk fiataljait vártuk. Így aztán nagyon örültünk, amikor Budapestről, Sajtószentpéterről és Alacskáról is érkeztek regisztrációk. Később még inkább örültünk, mert a jelentkezők többsége el is tudott jönni. Természetesen az ifjúság által kedvelt programszakaszokra is volt gondunk: egy imaórával indítottunk, az előadások között szuper-kísérettel énekeltünk, a csillagot érdemlő ebéd után a kilókat garantáltan lemozogtuk

a játékidőben, kiscsoportokban is beszélgettünk, majd egy evangelizációval zártunk. Azt gondolom egy igazán értékes napot tölthettünk együtt. Reméljük jövőre is szervezhetünk majd egy ilyen csendesnapot, a visszajelzésekből kiindulva bőven lennének, akik újra eljőnének, talán még többen is.

Harangozó Dóra

Misszió a legkisebbek között

Amint legutóbbi lapszámunkban arról beszámoltunk, Isten kegyelméből és néhány család adományából a gyülekezeti házunk egyik termét kibővítettük, csecsemők és kisgyermekek számára otthonossá tettük és emellett bevezettük az istentiszteletek élő közvetítését.

Ezzel együtt egy évvel ezelőtt a presbitérium egyhangúlag támogatta a lelkipásztor azon javaslatát, hogy a keresztteltető szülőket kérjük: a kereszttelést megelőzően 4 vasárnap legyenek jelen istentiszteleteinken.

Most, hogy a baba-mama szoba elkészült, remek lehetőség van rá, hogy anyukák (esetleg apukák) pici gyermekükkel ebben a szobában gyermekeknek megfelelő körülmények között kísérjék figyelemmel az istentiszteleteket, miközben gyermekeikre is tudnak figyelni. Ezzel együtt barátságok szövődhetnek a családok között, aminek nyomán reménységünk szerint a keresztség után is örömmel lesznek gyülekezetünk aktív tagjai.

Mindemellett péntekenként is van lehetőség ezeknek az édesanyáknak talál-

kozni a gyülekezeti teremben 10 órától baba-mama kör keretében. Istennek hála egyre többen megfordulnak ezeken az alkalmakon, most már 6-7 édesanya jelenik meg gyermekével a megadott időpontban.

Almásiné Tar Gabriella nagytiszteletű asszony vezetésével kézművesség, éneklés, beszélgetés keretében igyekeznek Istenre figyelni, hangolódni. Emellett szeretné minél hangulatosabbá, még otthonosabbá tenni a helyet. Így például a baba-mama szobába dekorációkat, benti papucsot vásárolt. Ugyanakkor szükség lenne még a felnőtteknek ülőalkalmatosságra (ülőzsák vagy hasonló), amit a közeljövőben szeretnének beszerezni.

Hosszabb távon azonban szolgáltevőkre van még szükség, akik szívesen segítenek. Így válhatna a baba-mama szoba később gyermekmegőrzővé is, ha lennének, akik szívesen ottmaradnak egy-egy istentisztelet erejéig, hogy mások gyermekeire vigyázzanak. – Isten biztosan munkálkodik a szívekben, és akikében megérleli erre a szolgálatra a vágyat, szeretettel fogadjuk majd. Szeretnénk, ha gyülekezetünk a családok számára (azaz minden generációnak) igazi otthon lenne, ahol mindenki megtalálja helyét, szolgálatát, közösségét.

*Almási Ferenc
vezető lelkipásztor*

GYÜLEKEZETÜNK VETEMÉNYESKERTJE

Isten szólít

*„Sámuel még nem ismerte az Urat”
(1Sám 3:7)*

Istenről beszélni és Istent megismerni nem könnyű az óvodások számára. Ők konkrét, valóságos emberhez kötődnek. Mivel Istent nem látják, nem is értik, hogy Ő mindenben túl létezik. Az áhítat, a beszélgetés jó lehetőség arra, hogy Istenről beszélgessünk a gyerekekkel. Kicsoda Ő, mit tudunk róla, mit gondolunk róla? Amikor bibliai történeteket olvasunk a gyerekeknek, áhítatot hallgatnak, tudatosítjuk bennük, hogy ez mind Isten szava. Ha sokat hallgatják a Bibliát, egyre könnyebben megismerhetik Istent. A Bibliában a kis Sámuel történeténél járunk, s ezen keresztül is-

merhették meg az Isten hangját.

„Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!” Isten hangját a szívünkkel halljuk meg. Néhány hét telt el karácsony óta, de még vissza- visszaemlékezünk a gyermekekkel. A mindennapok apró, ismétlődő tevékenységei is emlékképeket idéznek fel bennük. A minap Áronkánk fogmosás közben osztotta meg velem az örömet.

„- Most már nem csak apának és anyának van elektromos fogkeféje. Mi is kaptunk Petikével.

- Tényleg? - kérdeztem. - És mikor kaptátok, kicsim?

- Karácsonykor kaptuk. Isten betette a szobánkba, amikor még nem voltunk ott.”

Nap mint nap átélünk hasonló beszélge-

téseket. Isten velünk van, ezt már tudják ők is. A reggeli áhítat során kérjük Isten áldását, szeretetét, hogy legyen velünk minden nap. Tudatosítjuk a Bibliai igék által, hogy Isten szeret minket és van üzenete számunkra. Apró kis történeteken keresztül értik meg, hogy mi Isten üzenete.

Sok-sok olvasmány, kiadvány segíti az óvodapedagógusok munkáját. Naponta forgatjuk a MÉSÉLŐ BIBLIA c. könyvet. Az ebéd utáni pihenés is bibliai történetekkel kezdődik.

A református iskolák és óvodák közösségéhez tartozva lehetőségünk nyílik bibliai témájú rajzpályázatokon, ovi olimpián és egyéb rendezvényeken részt venni. A TIREK Pedagógiai Szakszolgálattal szoros kapcsolatban vagyunk, sokat segítik a pedagógiai munkánkat.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani kollégáim nevében is, hogy a keresztyén neveléshez minden tárgyi és szakmai segítséget megkapunk a fenntartónktól, a Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség nagytiszteletű urától, lelkészeitől, a Jókai Mór Református Magyar-Angol Két Tanítási nyelvű Általános Iskola, AMI igazgató asszonyától, helyetteseitől, hitoktatóitól, és minden kedves kollégától. Nagy örömmel tölt el bennünket, hogy e közösséghez tartozhatunk. Köszönjük az óvodásaink nevében is, akik a keresztyén nevelés által gazdagodhatnak.

*Szalontai Zoltánné
óvodavezető*

Beszámoló a Jókai Iskola életéről 2015. január - március

Az Úr Jézus iránti hálával kezdtük a 2015-ös évet, miután karácsony ünnepe, és az azt követő szünetben testileg-lelkileg felüdültünk az előző év utolsó napjaiban.

Januárban a félévi zárás mellett sok programunk volt, újabb kihívásokat és feladatokat teljesítettünk. A sok hétköznapi teendő mellett lelki életünket is gyakoroltuk. Január 11-én a negyedik évfolyamosok szolgáltak a Deszkateplomban, 19-én pedig tanulóink részt vettek az egyházi fenntartású általános iskolák ökumenikus istentiszteletén. Lelkünk karbantartása mellett testünk egészségére is odafigyeltünk, így idén is megrendezésre került a sítábor. Január 22-én megünnepeltük a Magyar Kultúra Napját, majd 27-én figyelemfelkeltő előadást hallhattunk az internetezés veszélyeivel kapcsolatban.

Február 6-án diákjaink egy vidám jelenetet adtak elő a Kocsonya Farsangon, valamint ugyanezen nap délutánján a szülőket és nagycsoportos gyermekeiket vártuk a Sulikóstolóra. Ebben a hónapban rendeztük meg tanulóink számára az iskolai farsangot is. MATANDA előadáson és sok versenyen is részt vettünk február folyamán. A szép eredményekről az iskola honlapján tájékozódhatnak az érdeklődők. Február 22-én az ötödik évfolyamosok szolgáltak a Deszkateplomban.

Március programjai között szerepelt az újabb Sulikóstoló, valamint a Jó-

kai hét – azon belül is az iskolai belső versenyek, tehetségnap, miskolci iskolák számára meghirdetett angol nyelvű Biblia-ismereti verseny, valamint 1848. március 15-ről való megemlékezés. Ebben a hónapban a 7. évfolyamosok szolgáltak a Deszkatemplomban. Húsvét ünnepére a ráhangolódást a március 31-én megrendezett csendesnap biztosította. A tavaszi szünet pedig az újabb testi-lelki felüdülésünk alkalma.

A gyülekezet tagjait továbbra is arra kérjük, hogy hordozzák imádságban iskolánkat, óvodánkat, hogy miközben

minőségi munkát végzünk, és teljesítjük törvényi kötelezettségeinket semmi se menjen a szolgálat rovására. Tudjuk nemcsak szem előtt tartani, hanem teljesíteni is küldetésünket: a lélekmentést Isten országára, az Ő dicsőségét szolgálva. Az Úr Jézus áldását kérjük gyülekezetünk minden tagjára, a Jókai iskola és óvoda egész közösségének nevében, 2015 Feltámadás-ünnepén!

*Kiss Gyula
iskolalelkész*

BIZONYÁGTÉTEL

Beszédes számok

Lassan egy éve már, hogy a Statisztikai Hivatalban dolgozom. Az elmúlt hónapokban megtanultam másképp nézni a számokra, keresni a mögöttük rejlő valóságot, okokat, az összehasonlítás lehetőségét. Nevezhetjük ezt amolyan szakmai ártalomnak is, mivel a beérkező adatok feldolgozása során a rendkívüli értékeket (túl alacsony, túl magas, nem egyezik a korábban jelentettel) ki kell vizsgálni és meg kell indokolni, adott esetben korrigálni.

Ez a szemlélet aztán szép lassan beszivárgott a magánéletembe is. Valószínűleg ennek köszönhető, hogy amikor a presbiteri gyűlésen a zárszámadást és az idej költségvétést tárgyalva elhangzott, hogy az egy főre eső vasárnap délelőtti perselypénz alig 130 Ft, egyből rengeteg szám tolt fel bennem viszonyítási alapként. A KSH nyilvántartása szerint

2014-ben 1 l tej 249 Ft volt, 1 kg fehér kenyér 271 Ft, 1 kg kristálycukorért 222 Ft-ot kértek. 1 mozijegy 1410 Ft, egy lottószelvény 255 Ft, egy gombóc fagyalt 170 Ft. És akkor elmondom újra: 1 vasárnap 1 átlag gyülekezeti tag 130 Ft-ot szán az Úrra. Közel kétszer ennyit költ lottóra, kétszeresét 1 kg kenyérre. Mellbevágó számok...

Az az igazság, hogy nem túl rég óta haladom meg az átlagot. Néhány hónappal ezelőtt beszélgettem egy lelkipásztorral, aki felhívta rá a figyelmemet, hogy a gyermekkoromban megszokott perselypénz (előbb 20, majd 50, végül 100-200 Ft) mennyire elértéktelenedett az évek folyamán. Az infláció következtében az árak jelentősen emelkedtek (1996-ban 91 Ft volt a fehér kenyér kilója, 104 Ft a kristálycukor), így a templom fenntartása is lényegesen többbe kerül, de a perselypénzek stagnálnak. Átlagosan ugyanannyit adakozunk ma, mint 10-15

évvel ezelőtt. Nem rosszindulatból, nem fukarságból, hanem mert ebbe nőttünk bele, ezt szoktuk meg és nem gondoljuk át, hogy a növekvő árak a gyülekezetet is érintik. Ez volt az a fordulópont, amikor eldöntöttem, hogy azon túl, hogy az egyházfenntartói járulékot időben befizetem, minden vasárnap odaszánok legalább 3 gombóc fagyalaltot az Úr Jézus ügyére. Ha tehetem, akkor többet is, de

ennyit mindig, minden körülmény között.

Arra szeretném bátorítani a testvéreket, hogy számoljanak, gondolkodjanak, és anyagi lehetőségeikhez mérten szánjanak többet a perselypénzre, tudva, hogy „a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2 Korintus 9:7)

Jobbágy Péter

KÖNYVAJÁNLÓ

Gyülekezetünkben kapható könyvek

Először Francine Rivers könyveire szeretném felhívni a testvérek figyelmét. Történeteinek vázát, alaptörténetét a Szentírás elbeszélései adják. Öt részből álló regényciklusában a Biblia olyan nőalakjairól olvashatunk, mint Támár, Ráháb, Ruth, Betsabé és Mária. A főszereplők mindannyian az ókori Kelet asszonyai voltak, élettörténetük tanulságai azonban saját sorsunk és mai világunk súlyos kérdéseire is segíthetnek megtalálni a választ. Ezek az asszonyok nem éltek nyugodalmas életet, kockáztattak, nem egyszer váratlan cselekedetekre szánták el magukat. Merész döntéseket hoztak és olykor komoly hibákat ejtettek. Korántsem voltak tökéletesek, azonban Isten végtelen irgalmából részeseivé lehettek tökéletes tervének, ugyanis bekerültek a világ Megváltója, az Úr Jézus Krisztus családfájába. Élettük tanulságai ugyanolyan érvényesek napjainkban, mint az évezredekkel ezelőtti korban, amelyben ők éltek.

Másodikként Kim és Krickitt Carpenter Fogadom c. könyvét ajánlom szeretettel a testvéreknek. A könyv a házaspár igaz történetét dolgozza fel. Küzdelmeik és harcaik

sokak számára jelentettek bátorítást az elmúlt húsz évben. Mesébe illő találkozás, majd egy végzetes autóbaleset, amelyet a legszörnyűbb rémálom követett. Kim feleségének amnéziája miatt teljes közös múltjuk törlődött az asszony emlékezetéből. Hosszú és nehéz időszak volt ez a család számára. A szerető férj naponta felkereste feleségét a kórházban, türelemmel és szeretettel ápolta, gondozta párját, és Isten segítségével könyörögve várta felépülését. A Carpenter házaspár jelenleg az Új-mexikói Farmingtonban él két gyermekével.

Gyülekezeti Iratterjesztés

GYEREKSAROK

Keress ki Nőé történetét a Bibliában! Ha elolvastad, színezd ki a képet!

NOAH'S ARK

FÉNYKÉPALBUM

Gyermekmegőrző

Jókaisok szolgálata Gyülekezetünkben

Presbiteri csendesnap Mályiban

Ökumenikus imahét

Ökumenikus ifjúsági nap a Jókai Iskolában

Felhívjuk a testvérek figyelmét, hogy idén is lehetőségük van **felajánlani személyi jövedelemadójuk 1+1%-át!**
Kérjük, éljenek ezzel a lehetőséggel és támogassák

a **Magyarországi Református Egyházat**
technikai szám: **0066**
valamint a

„A Miskolci Műemlék Deszkatemplomért” Alapítványt
adószám: **18426571-1-05**

SEGÍTSÉGÜKET ELŐRE IS KÖSZÖNJÜK!

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

Dr. Benke László, Jobbágy Péter, Jobbágy Tamás

*Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházközség terjesztésében
Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik*